

Rodiče s velkým srdcem se setkali v dětském domově

Pár ze Šumavy má z místního zařízení již tři potomky a uvažuje o dalším

ZUZANA VLKOVÁ

Kladno/ V Dětském domově v Kladně se o tomto víkendů opět po roce setkali osvojitelé a pěstouni, kteří přijali do svých rodin dítě nebo více dětí z tohoto zařízení. Přijeli se zaměstnanci podělit o zkušenosti a radost z nich. Naopak dětem ukázali, kde se poprvé potkali a odkud si přírůstek do rodiny přivezli.

Studenti zdravotnické školy a zaměstnanci připravili pro bývalé i současné malé obyvatele bohatý program. Děti měly možnost dovádět na skákacím hradu, malovat a nebo soutěžit s maskotem dne – medvědem.

Sobotnímu setkání předcházela v rámci Komunitního plánování města Kladna den otevřených dveří. U této příležitosti měla veřejnost možnost navštívit i ty nejmenší obyvatele zařízení.

„V současné době zde v domově pečujeme o 36 dětí. Nejmladšímu jsou dva týdny a nejstaršímu pět let. Každý rok do zařízení přijmeme průměrně 35 dětí a stejnému počtu zprostředkujeme odchod do náhradní nebo vlastní rodiny. Po dobu, kdy u nás dítě pobývá, mu poskytujeme formou rehabilitace, fyzioterapie, hydroterapie a dalších odbornou péči. Společně tak doháníme nebo napravujeme to, co

DEN PLNÝ ZÁBAVY. V kladenském dětském domově bylo tuto sobotu skutečně rušno. Na zahradní slavnost sem dorazilo kolem 25 párů i s dětmi. Foto: Deník/Zuzana Vlková

biologičtí rodiče dítěti neposkytnou,“ uvedla ředitelka zařízení Hana Gabrielová.

„V loňském roce prošel domov velkou rekonstrukcí a letos nás ještě čeká přístavba na doposud nevyužívaných terasách. Tou vyřešíme chronický

nedostatek skladových prostor, ale především zde vybudujeme místnost pro provádění prenatální terapie a ložnici pro novorozence,“ dodala Gabrielová.

„S manželkou jsme moc chtěli mít děti. Bohužel se nám to ze zdravotních důvodů nedařilo. Za léčbu jsme dali desítky tisíc korun, ale bylo to k ničemu. Proto jsme se děti rozhodli adoptovat. Okamžitě po té, co jsme si o osvojení požádali, jsme začali prohlížet databáze. Před dvěma a půl lety jsme si vzali z místního domova dvojčátka. Jsou poloromská, ale to nám vůbec nevadí. Spousta lidí se toho obává, ale my jsme neviděli žádný důvod, proč to neudělat,“ uve-

dl manželský pár ze Šumavy.

„Když jsme naše rozhodnutí oznámili rodině, měli obavy, ale v momentě, když jsme maličké přivezi domů, bylo vše jinak. Nyní by pro ně udělali první poslední. Po dvou letech jsme je přivezi do zařízení ukázat a viděli tu jeden a půl ročního Honzika, o kterém nám vedení řeklo, že už je tu dlouho a mají problémy pro něj najít rodinu. Cestou domů jsme hodně přemýšleli a řekli si: Když si ho nevezmeme my, tak kdo? A jeli si pro něj. Děti moc milujeme a snažíme se jim vytvořit optimální prostředí, kde by mohly vyrůstat. Nevylučujeme, že až tyhle odrostou, vzali bychom si ještě čtvrté,“ dodal pár.

Stavy přijatých a propuštěných dětí v dětském domově v minulých letech

Rok	přijetí	propuštění
2000	25	32
2001	35	35
2002	36	35
2003	37	40
2004	41	40
2005	33	40
2006	34	32